

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly under the
auspices of The Winnipeg Trades
and Labor Council
cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.
Subscription \$4.00 a year.
Telephone: St. John 1465

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
видається для робочого класу —
виходить два рази в тиждень
заказом Вінніпегської Ремісничо-
Робітничої Ради.
Передплата \$4.00 на рік.
Рекламі за оголошення не відповідає.
Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard & McGregor Sts.
Winnipeg, Man.

ОТВЕРТИЙ ЛИСТ

до т.т. комуністів і революцій-
них соціалістів Зах. Європи
та Америки.

Вельмишановні Товариші!

По різних державах Євро-
пи, а також в Америці є у
даний момент представники
так званого "Правительства У-
кравської Народної Республі-
ки", (або як звичайно назива-
ють "Правительства Петлю-
ри") в особі послів, місій, ко-
місій і т. п. Сі представники
виступають перед Урядами
тих держав, на території яких
перебувають, в імені україн-
ського народу і як представ-
ники єдиного й законного У-
ряду України. Вони в свій ро-
лі вступають у переговори з у-
рядами, партіями, окремими о-
собами, заключають договори,
дають зобов'язання іменем пра-
цюючих мас України.

Як бувший голова вищої
влади бувшої Української На-
родної Республіки, Директо-
рії, я вважаю своїм обов'язком
заявити:

1. Такої форми української
державності, яку представля-
ють ці люди і яка називаєть-
ся "Українською Народною
Республікою", більше не існує.
Під цією формою держав-
ності немає ні одного метра
території.

Дійсною формою сучасної
української робітничо-селян-
ської держави є: Українська
Совітська Соціалістична Ре-
спубліка.

2. Сі люди, які називають
себе "Правительством Україн-
ської Народної Республіки",
не мають на се ні юридично-
го ні фактичного права і їх
можна кваліфікувати, як само-
званців і узурпаторів. Юри-
дичним першо-жерелом вла-
ди Директорії був Трудовий
Конгресс України. Але Дирек-
торія в м. Львові 1919 р. де-
кларує до держав Антан-
ти Трудовий Конгресс скасува-
ла і таким чином позбавила
саме себе єдиної правної під-
стави. З лютого 1919 р. Ди-
ректорія Української Наро-
дної Республіки і її Кабінет Ми-
ністрів являють ся вже за-
хватчиками влади, не відпові-
далими їй перед яким пред-
ставницьким органом, безко-
нтрольованою групою людей, що
фактично силою захопила пра-
во розпорядження матеріальни-
ми й людськими засобами у-
кравської держави. Поки в
руках цієї групи людей була
невелика територія і маленька
армія, вони, коли не правдою,
то de facto могли називати се-
бе правительством того неве-
личкого клантиту української
держави. Але в даний мо-
мент, коли в сього "прави-
тельства" немає ні одного ме-
тра території й ні одної вій-
ськової частини, коли за сям
"правительством" нема ні од-
ної справжньої української
партії, коли се є невеличка куп-
ка розкиданих по різних міс-
тах Європи людей, що тільки
називають себе або "членами
Директорії", або "міністра-
ми", то навіть тіні якого-будь
права так називати ся вони не
мають. Єдиним дійсним Пра-
вительством України є Ро-
бітничо-Селянське Правитель-
ство Української Совітської
Соціалістичної Республіки, я-
ке має під собою ¾ території
України, яке спирається на
робітничо-селянську демокра-
тію української землі, яке не-
се відповідальність перед ви-
щим представницьким ор-
ганом влади України — З'їздом
Рад робітничих і селянських

депутатів.

3. На підставі вище сказано-
го всякі переговори, догово-
ри й зобов'язання, зроблені ко-
ли й де будь іменем україн-
ської держави чи укр. народу
так званним "Правительством
Української Народної Респу-
бліки" після лютого 1919 ро-
ку, являють ся актами юридич-
но неправовадними, не дій-
сними, за які працюючі класи
України ніякої відповідальності
на себе не візьмуть.

Представники "Правитель-
ства Української Народної Ре-
спубліки" більше року ро-
блять заходи перед урядами
антантських держав з метою
добитись визнання української
держави. За се визнане вони
більше року служили опорою
контрреволюції антантського
імперіалізму на сході Європи
й давали обіцянки бороти ся
й далі з соціалістичною рево-
люцією.

Ся ганебна служба не при-
несла сподіваних результатів.
Імперіалізм рахуєт ся тільки
з власними інтересами та з си-
лою своїх контрагентів. Нія-
кі обіцянки й навіть офіційні
визнання імперіалістичних уря-
дів нічого не варті, коли в
контрагента немає власної си-
ли примусити імперіалізм
здійснити ті обіцянки й визна-
ння. Досвід відносин України
з державами Антанти може
найкраще ілюструвати се
твердження. В 1918 році я, я-
ко Міністер-Президент Прави-
тельства Української Народо-
ної Республіки (доби Цен-
тральної Ради) 4—1—1918 р.
приймав офіційних пред-
ставників Франції й Англії п.
п. Табуї і Баге, які в імені
своїх Правительств в офіцій-
ній декларації заявили про
признання України сими дер-
жавами. Се було тоді, коли
антантський імперіалізм був
змушений до сього признання
з одного боку своїми власни-
ми інтересами, а з другого си-
лою української держави. Ко-
ли ж власний інтерес Франції
й Англії зник, а з другого бо-
ку зникла сила того Прави-
тельства, з яким ці держави
вступали в офіційні зносини,
так зникло й саме визнане
України як держави. Всі ноти,
акти й декларації Франції та
Англії виявили ся шматочками
паперу, нікого ні до чого не
зобов'язуючими.

Українські працюючі маси
не потребують заходів купки
ніким не уповноважених і ні
перед ким не відповідальних
людей. Визнання прав україн-
ської робітничо-селянської
держави вони досягнуть своєю
силою, хотімте того світовий
імперіалізм ці ні.

Далі, представники "Прави-
тельства Української Народо-
ної Республіки" виступають
перед європейським і амери-
канським громадянством, як о-
боронці прав пригніченої укра-
їнської національності. З ме-
тою немов би визволення У-
кравської нації ці люди бажа-
ють знищити совітський у-
ряд України, придумати з
допомогою антантського ім-
періалізму соціалістичну ре-
волюцію й вернути пановане
буржуазної демократії. Се є
або свідоме злочинство проти
української нації або невідоме
тяжка помилка. Бо найкра-
щим, найвірнішим забезпе-
ченням визволення і можливості
вільного, всестороннього роз-
витку поневолених націй, а о-
собливо типу української, є
іменню всевітня соціалістична
революція з метою знищення
капіталістичного ладу, як пер-
шої основи всякого гнету, в
тому числі й національного.
Тільки світова соціалістична
революція й знищене влади
імперіалізму, тільки світова
федерация соціалістичних ре-
спублік може дати найвірній-
шу гарантію всім поневоле-
ним, недержавним націям їх
нього вільного природного
розвитку. Хто з членів яко-
гось пригнобленої нації дійсно
щиро бажає визволення своєї
національності, як такої, той
повинен бути активним і по-
свідомим прихильником сві-
тового комуністичного устрою.

Потім, сі представники
"Правительства Української
Народної Республіки", висту-
паючи перед громадянством

Європи як противники соці-
алістичної революції, диктату-
ри пролетаріату, радянського
устрою і комунізму, предста-
вляють себе як оборонців де-
мократії, загальних демокра-
тичних свобод і незмущеної во-
лі народу. Я з самого почат-
ку української революції й від-
родження української держав-
ности стояв на чолі всіх
(трох) так званих демокра-
тичних і навіть "соціалістич-
них" правительств України. На
підставі власного досвіду я з
повною категоричністю можу
сказати, що ся так звана "де-
мократія" ніколи під владою
сих правительств не була здій-
снена, — в рамках капіталі-
стичного устрою, вона є тіль-
ки засіб підтримки й охорони
капіталізму. Ніякої свободи
для тих клас, що не представ-
лені через свої партії в уря-
ді, виявити свою дійсну волю
— в такій демократії не ма-
є. Будучи владою класо-
вою, так звана демократична
влада являєт ся яо суті вла-
дою класів капіталістів. Че-
рез те всякий соціаліст, який
вступає в "демократичний" У-
ряд, у коаліцію з буржуазни-
ми партіями, не зважаючи на
все своє найширіше бажане
бути демократом і соціалі-
стом, мусить бути слугою бур-
жуазії й ворогом працюючих
класів. Навіть так звані "соці-
алістичні" правительства, (я-
кі, наприклад, були на Україні
й які виникають тепер поде-
куди в Європі), коли вони не
ставлять собі єдиною, невід-
кладною метою негайну, рішу-
чу, безпощадну боротьбу з ка-
піталістичним ладом, коли
першою задачею не ставлять
собі зруйнування всієї держав-
но-бюрократичної машини
буржуазної держави і рішу-
чого підірвання основ капіталі-
стичного господарства, а га-
дають перебудувати повіль-
но, реформами, компроміса-
ми й договорами з буржуазі-
єю, то; на підставі досвіду тих
"соціалістичних" правительств,
в яких я брав участь, я можу
сказати, що така тактика не-
відмінно, неминуемо, з фаталь-
ною швидкістю веде до опортунізму,
до здачі всіх дійсно-соціалістич-
них позицій, до болючих кон-
фліктів з своєю совістю, до
більших або менших уступок
буржуазії й до фактичного
підірвання капіталістично-
го ладу. А в результаті сього
неминуемо виникає боротьба з
працюючими класами, з тими
класами й навіть партіями, я-
ких ніби ті "соціалісти" пред-
ставляють у правительствах.

Оправданем служити разраз
"загально-національні інтере-
си", "добро" всього народу"
та всякі інші "патріотично-
демократичні" мотиви. Але
се є або самообман або про-
сто обман, в дійсності ж віль-
на чи невольна охорона непо-
рушності головних підвалин
капіталістичного ладу. Оста-
точним же наслідком такої
"соціалістичної" політики бу-
ває обурення широких народ-
них мас на сях "соціалістів" і
при відповідних умовах ви-
гнане їх від влади, як то було
з "демократичним" й "соці-
алістичним" урядами Україн-
ської Народної Республіки.

Для всякого дійсного й по-
свідомого соціаліста може
бути тільки одна демократія:
робітничая, демократія праці;
тільки одне правительство —
робітничо-селянське; тільки о-
дна (як переходова) форма
влади — радянська; тільки о-
дин шлях до цієї влади: дик-
татура пролетаріату. Тоді
тільки той соціаліст і його
партія можуть лишити ся дій-
сно соціалістичними, беручи
участь у правительствах. І тіль-
ки зєднаннями силами таких
соціалістів, — а таке обєдна-
нє велитиськими кроками
вже відбуваєт ся в III. Интер-
націоналі, — може бути здо-
лжена сила всевітнього ка-
піталізму, цієї найбільшої пере-
пони до справжньої демокра-
тії.

Отже, ні з юридичного, ні
з фактичного погляду, ні з по-
гляду інтересів українських
працюючих мас сі люди, що
називають себе "Правитель-
ством Української Народної Ре-
спубліки", не мають ніякого
права іменувати себе представ-

никами українського народу й
іменем його діяти.

Правительством тих держав,
де перебувають сі "представ-
ники", се відомо, але ні бур-
жуазні, ні "демократичні", ні
навіть "соціалістичні" прави-
тельства Європи й Америки не
вимагають у сих людей ні
юридичних, ні фактичних до-
казів їхнього "представиц-
тва". Вони бачать у них обо-
ронців буржуазного ладу, вір-
них слуг контрреволюції, "а-
кими, — як висловив ся один
міністер буржуазно демокра-
тичного правительства, — мож-
на скористувати ся в боротьбі
з большевизмом".

З огляду на вище сказане
я звертаю ся в імені і з до-
ручення Закордонної Групи
Укр. Комуністичної Партії, я-
ко член її, до європейських
і американських товаришів по
світлогляді й партійності з го-
рарчим закликком усіма можли-
вими для них засобами пара-
лізувати шкідливу як для со-
ціального так і національного
визволення українських праці-
ючих мас діяльність вище
згаданих людей, що називають
себе послами, міністрами, чле-
нами Директорії й взагалі а-
гентами "Правительства Укра-
їнської Народної Республіки".

З окрема Зак. Гр. У. К. П.
звертає увагу: англійських то-
варишів на наміри англійсько-
го, Правительства організува-
ти з українських контрреволю-
ційних елементів новий похід
на Совітську Україну, беручи
на себе всяку підтримку й о-
собливо фінансоване сеї акції.

Усіх же товаришів, а надто
італійських і німецьких, Зак.
Гр. У. К. П. просить як най-
енергійніше й рішучіше пе-
решкадати українській контр-
революції "переправляти" укра-
їнських полонених з їхніх кра-
й у Польщу й Румунію, де
сих нещасних людей примусом
і обманом в інтересах антан-
тського імперіалізму, польсько-
румунської буржуазії й укра-
їнської салдацески (отаманів)
направляють на братів-вільну
війну з робітничо-селянськими
червоними військами України
й Росії, що борять ся за ви-
зволенє всіх поневолених, по-
нижених і експлуатованих
класів і націй усього світа та
за розумне, справедливе, тру-
дове жите всієї людськості.

З комуністичним привітом
є В. Винниченко,
бувний Міністер - Президент
перших двох Правительств
Української Народної
Республіки,

керний Голова Директорії
Укр. Нар. Республіки,
член Закордонної групи Укра-
їнської Комуністичної
Партії.

Відень, 22. цвітня 1920.

Від Редакції: — Повисший
лист Винниченка містимо як і-
сторичний документ для ін-
формації наших читачів, при-
чім заявляємо, що в багатьох
місяцях ми з його змістом не
годилимо ся.

ПЕТЛЮРІВСЬКІ КОМЕДІЇ.

У всіх столицях різних кра-
й виставляють під теперіш-
ній час "аматори" петлюрів-
ських труп різні комедії, про
котрих "слава" лунає по цілм
світі.

Недавно одна з таких комеді-
в відіграєт ся в Відні і за-
кінчила ся трагедією. Драма-
тичну роль виконав в ній се-
кретар петлюрівського "по-
солства" Біленький. Закінчив
він сю "комедію-драму" в той
спосіб, що перерізав собі
на ногах бритвами жилу, а по-
тім же й повисив ся.

Віденські часописи кажуть,
що "режисери" сеї "комедіо-
драми" у Відні — члени "ви-
сокої Директорії" Макаренко
і Швець і експлоата петлюрів-
ської місії в Парижі Сидорен-
ко, таким закінченням "комеді-
о-драми" не дуже вдоволе-
ні, бо зі смертю "аматора" Бі-
ленького висмикнулось з їх рук
60,000 доларів.

В виду понесення таких ве-
ликих коштів, петлюрівські "а-

матори" рішили більше "ко-
медіо-драм" у Відні не стави-
ти, а лише "комедіо-оперет-
ки".

З приходом літнього сезону
петлюрівська "труппа" в Ва-
шингтоні (всього з двох чи
трох людей) під проводом Ю.
Бачинського "відіграєт" 30.
цвітня с. р. в салі американ-
ського суда пораз перший для
широкої американської публі-
ки свою "комедіо-оперетку"
п. н. "Бачинський чи Імханиць-
кий".

Секретар петлюрівської мі-
сії у Вашингтоні і член сеї
"труппи" Козакевич написав
про сю "труппу" цікаву "ре-
цензію". Із сеї "рецензії" до-
відуємо ся, що ся "труппа", яка
складала ся перше лише з чо-
тирох "аматорів": Бачинсько-
го, Кадеца, Козакевича і Ім-
ханицького, обійшла ся укра-
їнському селянинові і робітни-
кови в 114,770 доларів, котрі
пішли "з димом".

На оставші еше в касі
"труппи" 12,690 фунтів штер-
лінгів (на теперішній курс о-
коло 80 тисяч доларів) "ама-
тори" Бачинський і Імханиць-
кий зробили "конкурс", то-
бто, котрий ліпше відіграє ро-
лю, той дістане і гроші.

"Комедію" виставили вони
перед американським судом,
але судія сказав, що грають
"ротен" і тому навіть не хо-
тів вислухати тої "комедії" до
кінця.

Прайс остав ся за тим, в ко-
го ключі від скарбонки.

Львівська "Громадська Дума-
ка" з 21. марта доносить про
засноване у Відні еше: одної
такої "труппи", котра має на-
зивати ся "Буковинський по-
літичний клуб".

До сеї труппи вступило вже
десіток членів. Головний "ре-
жисер" петлюрівських "комеді-
янтів" у Відні, Макаренко,
винягнував на початок сеї
"труппи" ні менше ні більше,
лише один мільон австрій-
ських корон.

Коли "грати", то "грати"...

До Злучених Держав при-
був недавно головний ключові
із петрушевичо-панейко-деп-
кінського цирку в Європі Це-
гельський і вже розпочав ор-
ганізацію комедіантів в Нью
Йорку, з котрими вивезуть
збирати ся пустити ся в
"тур" по американським конти-
ненті.

До приїзду в Америку при-
мусило його фінансове бан-
кротство вище згаданого цир-
ку в Європі, котрий зівстав
сконкурнуваний петлюрівськи-
ми опереточними комедіанта-
ми.

Судячи після провалу "ко-
медії" Бачинського і Ко., а-
мериканські часописи споді-
ють ся, що "труппа" Цегель-
ського в Америці "збитує" пе-
тлюрівських "комедіантів".

Більшість комедійних помі-
стили "оголошене" про "тру-
пу" Цегельського в такім ду-
сі:

"Українські робітники! Сте-
режіть своїх кишень!"
Має він бути добрий
ключові...

Наробивши в свій час бо-
гато шуму та крику "труппа" Се-
меновича — завергла, або як
кажуть по театральному, "роз-
іхала ся на літні вакації". В го-
ловний "штаб" сеї "труппи"
сподіють ся, що до розпоча-
ття осіннього сезону средств ви-
старчить.

Ходить чутка, що двох "ви-
значних" членів сеї "труппи"
збирають ся відіхати до Євро-
пи, де візьмуть участь в пе-
тлюрівській оперетковій "тру-
пі" у Варшаві.

Волинець.

Страйк хінських студентів закінчив ся.

ШАНГАЙ, Хіні, 12. мая. —
(Спізено). — Три мільйони
хінських студентів, котрі для
14. цвітня підняли були пов-
станє проти прямих переговорів
пекінського мілітарного
правительства з Японією в
справі пологдження шанган-
ського питання, повернули
ні до своїх шкільних кімнат,
після того як страйк зівстав
закінчений.

ПОГЛЯНЬТЕ НА НАШУ ВИСТАВУ ПРЕМІЙ
НА 856 MAIN STREET.

УЖИВАЙТЕ

Щадіть купони і жадайте листи премій в РУСЬКІЙ
КНИГАРНІ, під ч. 850 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

The ROYAL CROWN SOAPS Ltd.
654 MAIN ST.
PREMIUM DEPT.

ВЕЛИКА НОВІСТЬ В МОНТРЕАЛІ!

НАНОВО ВІДКРИТА

ДРУКАРНЯ

Івана Гнди

3 MILTON, COR. MAIN ST., (I. і II. поверх)

Заосмотрена в велику кількість різної величини чере-
нок українських, руських, польських, англійських і т. п.

Друкує всікі тікети, оголошення і великі плакати на кон-
церти, представлення, балі і пікніки; листові папери, ко-
верти, весільні і всякі інші запрошення; всякі офісові
(бюрові) роботи; книжки всякого змісту і величини.

На бажане друкує і в кількох кольорах.

Всі друкарські роботи виконує гарно, солідно і точно
по уміркованих цінах.

НА ПРОВІНЦІ ВИКОНУЄ СЕРЧАС.

Східна Галичина під поль- ським наїздом.

В віденській "Укр. Прапорі"
з 10. цвітня є поміщена стаття
О. Н. п. н. "Любіть ворогів
ваших", в котрій є подані
слідуючі дані про положенє
населеня східної Галичини під
польсько-шляхоцьким наїздом:

1. В тюрмах і таборах (в Га-
личині) даліше гинуть десят-
ки тисяч українських жінок і
мужів за се тільки, що вони У-
країнці. Побивають їх і го-
лодом морять. І вигнають
вони сотками в день в день.
А на місце померлих приво-
зять Поляки все нових в'язнів.
І ні один Українець не певний,
що завтра не втратить свободи
— без найменшої причини.

2. В знищених війною селах
української Галичини грабу-
ють польські жандарми й у-
рядовці сиріт українських в'яз-
нів до останка. За найменший
протест розстрілюють голод-
них людей і пускають з димом
их оселі.

3. Українські школи й їх то-
вариства позамікані: До оди-
ногок університету в укра-
їнській Галичині, в столиці її
Львові — не має доступу ні
один Українець, ні одна Укра-
їнка! Бо на се треба викazać
ся, що служило ся в поль-
ським війську або при поль-
ським військовим шпиталі, коли
всі Українці служили в укра-
їнським війську і в українських
шпиталах.

4. Над тисячами українських
урядовців і їх сім'ями творить
ся нечуванний глум: удають
Поляки милосердних Самари-
тян і буцім то "приймають до
служби" що десятого з них.
Але з тим, що він мусить опу-
стити рідний край Галичину і
перенести ся служити в Поль-
щу — чи то в Познанщину чи
в Мазурищину. Хто знає, що
тепер на перевезенє одної ме-
блі треба мати майно (коли
той меблі взагалі не розкра-
дуть по дорозі по заплаченому
фрахту). — той розуміє весь
глум польської влади над не-
щасними жертвами.

5. До ніякої самоуправи на-
віть по громадах Поляки У-
країнців не допускають, хоч

би се були чисто українські
громади в чисто українських
околицях. Насилають туди
на комісарів всюку польську
наводок, різних кримінальни-
х і розбійних, які тільки те
й роблять, що крадуть, розби-
вають і придумують тортури
для винишеного українського на-
роду.

6. В цілм краю польське у-
рядництво таке скорумповане,
що Галичина стала одною ве-
ликою печерою розбою, краде-
ж, насильств, знущань і вся-
ких переслідувань, яких не ро-
били навіть Турки на Балка-
ні, і все се творить ся на на-
щій землі з дорученя Міжна-
родного Трибуналу, який пере-
дає Полякам сеї наш край в
управу улі-забезпечення його
перед "большевизмом". Ко-
ли тільки четверта часть опи-
сів польських звірств і анар-
хії, які знаходимо в польській
пресі — правда, — то годі
дивувати ся, коли все насе-
ленє Галичини очікувало при-
ходу бодьшевців або якої
небудь іншої сили як спасення
й правдивого воскресення "от-
гроба", в який систематично
пхає наш народ Польща.

Те саме, що в Галичині, ді-
єт ся також на Волині й По-
ділі.

(А Петлюра і "Укр. Голос"
хочуть ще наділати таким
шляхоцьким "раєм" і Велику
Україну, — прим. склад.)

Страйк в Еспаїні.

ВАЛЕНЦІЯ, Есп., 5. мая. —
Страйкове положенє в сім мі-
сті заострило ся. Робітники у
всіх галузях промислу покину-
ли роботу і навіть театри му-
сли замкнути двері. Засоби
хліба, мукі і мяса страшно ма-
люють. Такого застановлення